

KDY 1/2 SE NIC NEDA ˘A ˘A

˘A ˘Etrtek, 09 srpen 2018

... tak je to fakt na draka. Jednoduch ˘A ˘ je zaj ˘A-t k doktorovi a odn ˘A ˘st si pr ˘A ˘jky na deprese. Jen ˘A ˘e - ne v ˘A ˘dy je to opravdu nutn ˘A ˘, a ne ka ˘A ˘d ˘ 1/2 to bez pr ˘A ˘j k ˘ nezvl ˘ dne. N ˘A ˘ kdy je n ˘A ˘lada dlouhodob ˘ pod psa, a opodstatn ˘ n ˘. Nevych ˘ z ˘- to ve vztahu, doma (s rodi ˘ i ˘ i d ˘ tmi), v pr ˘A ˘ci to taky nestoj ˘- za nic, n ˘A ˘ kdy dokonce to hroz ˘- pr ˘A ˘ vihem. A pak se m ˘A ˘j jeden dr ˘A ˘et, a b ˘A ˘t fit a nad v ˘A ˘c ˘-...

P ˘A ˘ esto stoj ˘- za pokus to zvl ˘ dnout s ˘A ˘m/sama.

V ˘A ˘-m p ˘A ˘ esn ˘, jak je to t ˘A ˘ ˘ k ˘A ˘:

n ˘A ˘ co jin ˘A ˘ ho je radit ostatn ˘A ˘-m (i kdy ˘ ˘A ˘ dob ˘ e a ˘ ˘ sp ˘A ˘ i n ˘A ˘), a n ˘A ˘ co jin ˘A ˘ ho s ˘A ˘m/sama sob ˘A ˘.

J ˘A ˘ je, kolikr ˘A ˘t jsem si ˘A ˘ e k ˘A ˘:

"Co bys poradila ˘ ˘ ensk ˘ 1/2, kter ˘A ˘ by ti p ˘A ˘ m i ˘A ˘ la s podobn ˘ 1/2m probl ˘A ˘ mem? A sku ˘ e la by, jak je to situace ne ˘A ˘ e ˘ i teln ˘A ˘, jak je v tom a ˘ ˘ po krk a je ˘A ˘ t ˘ v ˘A ˘ 1/2 ˘A ˘, ˘ ˘ e tohle prost ˘ nem ˘A ˘ i ˘A ˘ e ˘ i en ˘A ˘-, a kdy ˘ ˘A ˘, tak, ˘ ˘ e zvl ˘ dne jen ud ˘ lat obrovskou sc ˘A ˘ nu, aby to tedy bylo jasn ˘ 1/2, kdo m ˘A ˘j pravdu... atd. atd."

No, jist ˘A ˘ ch ˘A ˘ pete, jak ˘A ˘ byla odpov ˘A ˘ e: takovou d ˘A ˘ mu bych poslala do nejtemn ˘A ˘ j ˘A ˘ ch kon ˘A ˘ in, doporu ˘A ˘ ila j ˘A ˘ hodn ˘ dlouhou studenou sprchu, siln ˘ 1/2 kafe (pokud ho m ˘A ˘ ˘ ˘ e) a sebekriticky rozebrat, kdo a jak asi m ˘A ˘j na tom kter ˘A ˘ m probl ˘A ˘ mu v ˘A ˘ t ˘A ˘ j ˘A ˘- vinu.

Mj. ono to mnohdy nez ˘A ˘ le ˘ ˘A ˘- jen na t ˘A ˘ vin ˘, nap ˘A ˘ m ˘A ˘ klad nem ˘A ˘ ˘ ˘ e te cht ˘A ˘-t po n ˘A ˘ kom, kdo nedosahuje va ˘A ˘ jich ˘ ˘ ˘ ˘ asn ˘ 1/2 ch kvalit, aby jednal klidn ˘, m ˘A ˘ rn ˘, vyrovnan ˘ - to p ˘A ˘ m eci zvl ˘ dnete jen vy! Tak ˘ ˘ e na vztek l ˘ d ˘A ˘-t ˘, rozzu ˘A ˘ m en ˘A ˘ ho mu ˘ ˘ sk ˘A ˘ ho, otravnou p ˘A ˘ m ˘A ˘ buznou, jedovatou a ironickou spolupracovnici ˘ i superegoistick ˘A ˘ ho ˘A ˘A ˘ fa - na nikoho z nich nem ˘A ˘ ˘ ˘ e te kl ˘A ˘ st stejn ˘A ˘ po ˘ ˘ adavky, jako na sebe...

Proto ˘ ˘ e jen vy je m ˘A ˘ ˘ ˘ e te zvl ˘ dnout! A levou zadn ˘-! Jak? Spr ˘A ˘ vnou manipulac ˘-, drahou ˘A ˘ kov ˘A ˘!

Nem ˘A ˘ ˘ ˘ e te to ˘A ˘ m e ˘A ˘ j it syst ˘A ˘ mem: on/ona je blbej, tak j ˘A ˘ budu taky. A d ˘A ˘ m to se ˘ ˘ rat! To je sice jednoduch ˘A ˘, ale rozhodn ˘ k ˘ ˘ sp ˘A ˘ chu to nevede. Jedin ˘A ˘ k tomu, ˘ ˘ e se postupn ˘ pr ˘A ˘ ser vyhrot ˘- tak, ˘ ˘ e t ˘A ˘ m eba u ˘ ˘ nep ˘A ˘ jde nijak sm ˘A ˘ rn ˘ v y ˘A ˘ m e ˘A ˘ j it.

Nabědnu vám postupně přir
přetřídění:

Dejme tomu, že přeci, kam jste
nedávno nastoupili, je žena, která tam je od nepaměti (rozhodně dle nevy, a
má tam u svého "slovo") a do doby měla rozhodně nadřazenější
postavení, byla si tam jistě a v podstatě to tam měla "na dožití".
Firma celkem prosperuje, ale byl to doposud takový lán proud. Váží se
uživá, ale nic víc, nic má.

A najednou tam přijde tr,
hromy, blesky, vichřice, uragán - prostě začnete se snažit věchno oživit,
vylepšit, upozorujete na nedostatky, kritizujete zbytečnosti, navrhuje nově
ejen - ...

Ta paní, co to tam měla
"jasně", najednou začne proti vám kverulovat, nejprve nenápadně,
později nápadněji - a vám bude znepláťem ovát život.

Nakonec to dopadne tak, že se
seberete, a najdete si něco jiného, i když by se vám tam lán-bilo a i když vte,
že by to šlo věchno perfektně "do kopce".

Chyba?

Ano, je na vaše straně,
respektive ve vašem přetřídění k oně ženě. Ona se pochopitelně cítila ohrožená -
co když ta "nově" ji nasem nahradí? No, a tím, že ukazujete předěasně
věchny svoje dráčky, tím se vlastně odříváte, tím jí dáváte předležitost, aby
zas ona proti vám nějak brojila. Jo, jak se přetřídění - na každém pracovníti se
vědycky najde nějaká ta mrcha... Samozřejmě, že to není opravdu na každěm,
ale... znáte to.

Takže není dobrě ukazovat
hned, jak "já" jsem dokonalá, ale je vhodné a vhodné, postupovat
diplomaticky - občas najít něco dobrého na to dotýně a POCHVĚLIT.
Pochvalou přetřídění nikdy nikomu neubláťte, naopak. I když je to jen opravdu
drobnost... Přetřídění si to na sebe: přetřídění do práce, a někdo vám s milým
směvem přetřídění: "Já, to je moc hezký svetr, ten vám sluší". Myslíte,
že je to malichernost? Je to tak jednoduché, udělat radost nějakými slovy,
malíčkost...

A stejně tak i přetřídění pracovním
jedním - pořádat o informaci a pak za ni mile poděkovat. S tím, že je od
dotýněho fajn, jak vám to dobře vysvětlil... Nevím, jestli to přetřídění
pochopitelně - ale ona se dá přetřídění ct jedna stejněji věta pokaždě jinak: stroze,
mile, uťtěně, a tak, aby druhému udělala hezkou chvíli... Chápu, nemáte se
se "mile" zeptat, kam se "tohle dává" - ale máte se pak za
informaci mile poděkovat a něco navíc přetříděního přetřídění. To vám nebolo, a
ostatně potěší.

A pak, kdyÅ¾ se vrÃ¡tÃ­te domÅ¯,
kde to tÃ©mÅ¾eba taky zrovna "nevonÃ­- lÃ¡skou", tak pokračovat ve stejnÃ©m
mÃ¡du. NeoplÃ¡cet nepÃ¡jemnÃ© jeÅ¡tÅ› nepÃ¡jemnÃ©jÅ¡m, snaÅ¾it se bÅ½t nad vÃ¡cÃ­, i kdyÅ¾
se cÃ­tÃ­te vy nevinnÃ©. Ono se to fakt vyplatÃ­...

Tak prozatÃ­m a prodnes konec,

d@niela